သူကြီးထက်တော်တဲ့သူကြီးကတော်

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာမှာ "မိုးကြီး"လို့ခေါ်တဲ့ လူချောလူလှတစ်ယောက်နေထိုင်သတဲ။ လူပုံပန်းက ချောလွန်းလှလွန်းလို့ တစ်ရွာလုံးရှိမိန်းမများက သူ့ကိုအင်မတန်မှဘဲစွဲလမ်းမြတ်နိုးကြသတဲ့။ သူ့ကိုသဘောကျပြီး ဝိုင်းဝန်းအရေးပေးကြပုံများတော့ ကာမပိုင်လင်ယောကျ်ားရှိတဲ့မိန်းမများတောင်မှ မကျန်ဘူးတဲ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အင်မတန်မှ သနားစရာကောင်းတဲ့အချက်တစ်ချက်ကတော့ "မိုးကြီး"ဟာ မိန်းမဆိုယင် စိတ်ဝင်စားရကောင်းမှန်းလဲမသိ၊ ချစ်ရကောင်းမှန်းလဲမသိ၊ ဒါ့ထက်ပိုပြီး မိန်းမနဲ့ ယောကျ်ားလိင်ဆက်ဆံလို့ရတယ်ဆိုတဲ့အချက်ကိုတောင် လားလားမှမသိရှာတဲ့ ငတုံးကြီးပေါ့ကွယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမတွေက ဘယ်လောက်ဘဲ အရေးပေးဆက်ဆံ ဆက်ဆံ၊ ဘယ်လောက်ဘဲ ရေလာမြောင်းပေးလုပ်ကြပေမယ့် မိုးကြီးဆိုတဲ့ငနဲကတော့ မိန်းမတွေကို စိတ်ဝင်စားရကောင်းမှန်းမသိလို့ ဘယ်လိုမှ အရာမမြောက်ဘဲ ခုထက်ထိတိုင် တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဖြစ်ပြီး တုံးသတက်တုံး၊ နုံသထက်နုံလာတာပေါ့ကွယ်။

ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့မှာ ကျနော်တို့ရဲ့ဇာတ်လိုက်ကျော် မိုးကြီးဟာ တောထဲကို ထင်းခွေသွားဘို့ ရွာကနေထွက်လာခဲ့သတဲ့။ တစ်မနက်ခင်းလုံး တစ်တောဝင်တစ်တောင်ထွက်နဲ့ ထင်းခွေပြီးရွာကိုပြန်အလာ ရွာနဲ့အလှမ်းအနည်းငယ်ဝေးတဲ့စမ်းချောင်းလေးတစ်ခုမှာ လုံမငယ်တစ်ဦး ရေချိုးနေတာကိုမြင်လိုက်ရသတဲ့။ လုံမငယ်ရေချိုးနေပုံကလဲ တစ်ကိုယ်လုံး ချွတ်ချိုးနေတာဆိုတော့ ဒါကိုမြင်ပြီး ကိုမိုးကြီးခင်ဗျာ ဘယ်လောက်ဘဲ မိန်းမဆိုတာ စိတ်ဝင်စားရကောင်းမှန်းမသိစေကာမူ သဘာဝဆိုတာ သဘာဝဖြစ်တဲ့အတိုင်း သူ့ရဲ့ မွေးရာပါ လီးကြီးဟာ ထောင်ထလာတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေတုန်း သူ့ဟာကြီး ထောင်ထလာတော့ မိုးကြီးဟာအတော်လေးဘဲ လန့်သွားပါတယ်။ သဘာဝကိုမသိရှာတဲ့ မိုးကြီးခင်ဗြာ လီးတောင်တာကို တောင်တယ်လို့မသိဘဲ တောတောင်နတ်များပြုစားလို့ အပမိပြီး သူ့လီးကြီးယောင်လာတယ် လို့ထင်ပြီး ရွာကိုသုတ်ခြေတင်ပြီးပြေးတော့တာပေါ့။ သူပြေးတဲ့ဦးတည်ရာက သူကြီးဆီကိုပါ။ အဲသည်ရွာမှာ သူကြီးက ဆေးဆရာယောင်ယောင်၊ ပယောဂဆရာယောင်ယောင် ဖြစ်နေတာကိုး။

သူကြီးအိမ်ရောက်တဲ့အခါ သူကြီးကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြောပြတော့ သူကြီးက " မင်းနှယ်ကွာ၊ ဖြစ်ရလေ "လို့သာပြောပြီး ရှည်ရှည်ဝေးဝေးရှင်းပြမနေတော့ဘဲ သူ့ရဲ့လီးကြီးကိုသာ လှန်ပြခိုင်းသတဲ့။ (ရှင်းပြယင်လဲ နားလည်မယ့်သူမဟုတ်လို့ မရှင်းပြတာပါ။) ဒါနဲ့ မိုးကြီးခင်ဗျာရှက်မနေနိုင်ရှာဘဲ လှန်ပြရတော့တာပေါ့။ ဒါကိုနောက်ဖေးအိမ်နံရံအပေါက်ကသူကြီးကတော်လုပ်သူက အကျအနချောင်းနေသတဲ့။ (အဲ... ပြောရဦးမယ်... မိုးကြီးကို ဝိုင်းကြိုက်ကြတဲ့သူတွေအထဲမှာ သူကြီးကတော်လဲ ပါတယ်ဗျ) သူကြီးလုပ်သူကတော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောမနေဘဲ အကြောလေးတစ်ခုကို လက်နဲ့ ထောက်ခနဲတောက်လိုက်တယ်ဆိုယင်ပဲ သူ့ရဲ့မွေးရာပါဂျိုးကြီးဟာ ထောင်နေရာကနေ ဝုန်းခနဲကျသွားသတဲ့။ ဒီတော့မှ ငနဲသားခင်ဗျာ သက်ပြင်းလေးချပြီး အိမ်ပြန်သွားရှာသတဲ့။

ဒီလိုဘဲနောက်တစ်နေ့မှာ ထင်းခွေထွက်ပြန်ရောခင်ဗျာ။ အပြန်လမ်းမှာတော့ ကိုမိုးကြီးဟာ တစ်နေ့က မြင်ခဲ့ရတဲ့မြင်ကွင်းလေးကလဲ အလွန်ကောင်း၊ စိတ်ထဲမှာလဲ ခံစားရတဲ့ဖီလင်လေးက တစ်မျိုးလေးဖြစ်နေတာမို့ ထပ်ကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးကလဲပေါ်လာတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့တစ်နေ့က တွေ့ခဲ့ရတဲ့နေရာလေးမှာ လုံမငယ် ရေချိုးတာ တွေ့လိုတွေ့ငြားသွားကြည့်တာပေါ့။ ခနကြာတော့ လုံမငယ်ဟာ တစ်နေ့ကအတိုင်း ရေချိုးပြန်ပါရော။ မိုးကြီးကလည်း ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ကြည့်တုန်း သူ့ရဲ့ဟာကြီးဟာ ထုံးစံ အတိုင်း ထောင်ထလာပြန်ရောခင်ဗျာ။ မိုးကြီးဟာ သူ့ဟာကြီးထောင်ထလာတော့ တစ်မြန်နေ့ကအတိုင်း အပမိ ပြန်ပြီဆိုပြီး ဘာပြောကောင်းမလဲ သူကြီးဆီပြေးပြန်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့်ဖြစ်ချင်တော့ အဲသည်နေ့မှာ သူကြီးဟာ တစ်ခြားရွာတစ်ရွာမှာ ဆေးသွားကုနေလို့ သူကြီးကတော်တစ်ယောက်သာ အိမ်မှာရှိနေသတဲ့။ အမောတကောနဲ့ပြေးလာတဲ့ မိုးကြီးကို သူကြီး ကတော်က မြင်တော့ " ဟော မောင်မိုးကြီး၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲကွယ့် ။ မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ပါလား " လို့ မေးလိုက်သတဲ့။ သည်တော့ မိုးကြီးက "သူကြီး၊ ဟောဟဲ ဟောဟဲ ၊ သူကြီးရှိလားဗျာ " လို့ မေးလိုက်တယ်။ သူကြီးကတော်က " တော့်သူကြီးတော့မရှိဘူးကွယ်၊ တစ်ဘက်ရွာကိုဆေးကုသွားလေရဲ့ " ဆိုပြီး မိုးကြီးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးလေ့လာကြည့်လိုက်တော့မှ ပုဆိုးကြားထဲက ဟိုဟာကြီးက ထောင်နေတာကို အထင်းသား မြင်လေတော့ တစ်နေ့ကလိုဖြစ်လာပြန်တာကို သူကြီးကတော်က အတတ်သိလိုက်တာမို့ "ကဲ လာကွယ် သူကြီးမရှိပင်မင့်လို့ မင့်ဖြစ်အင်ကို အစ်မတော့သိပါရဲ့၊ အစ်မလဲ ကုတတ်ပါတယ်၊ လာပါကွယ့် " လို့ ဆိုပြီး အိမ်ထဲကိုဝင်ဖို့ခေါ်လိုက်သတဲ့။ မိုးကြီးလဲ ဘုမသိ၊ ဘမသိနဲ့ ကြောင်စီစီဖြစ်ပြီး သူကြီးကတော် ခေါ်ရာနောက်သို့သာ လိုက်သွားသတဲ့။ စိတ်ထဲမှာတော့ အတော်လေးကြောက်နေရှာတာကိုး။ အိမ်ခန်းထဲ ရောက်တော့ သူကြီးကတော်က "ကဲလှန်လိုက်ကွယ်" လို့ပြောတော့ မိုးကြီးက ရှက်ရှက်နဲ့ လှန်ပြီး မျက်လုံးကိုမှိတ်ထားသတဲ့။ သူကြီးကတော်က သူ့ရဲ့တောင်နေတဲ့ဟာကြီးကို လက်နဲ့ဖျစ်ပြီးရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် မှန်မှန်ကြီးလုပ်ပေးတော့သတဲ့။ မိုးကြီးက မျက်လုံးကြီးမှိတ်ပြီး သူကြီးကတော်ကို "ဘာလုပ်တာလဲဗျ၊ သူကြီးကုနည်းနဲ့လဲမတူပါလား"လို့ပြောလိုက်တော့ သူကြီးကတော်က "အို၊ မင်းဘာသိလဲကွယ်။ ဒါက မင်းအကြောကြီးယောင်နေလို့ အကြောကိုပွတ်ပြီး နှိပ်နယ်ပေးနေတာကွဲ့" လို့ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်မှန်မှန်ကြီးလုပ်နေရာကနေ မိုးကြီးဟာ ဖီလင်တွေအတော်တက်လာပြီး ခံစားချက် ထိပ်ဆုံးကို ရောက်လို့ လရေတွေထွက်ကျလာတော့ မျက်လုံးလေးမှေးနေရာကနေ အသာလေးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ သူကြီးကတော်ရဲ့လက်ထဲမှာ သူ့ရဲ့လရေတွေမြင်တော့ မိုးကြီးဟာ သူကြီးကတော်ကို ဘယ်လိုပြောလိုက် တယ်မှတ်လဲခင်ဗျာ။........ မိုးကြီးပြောလိုက်ပုံလေးကတော့..........
" ဟူး....... ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ သူကြီးကတော်ရယ်...... သူကြီးကတော်ကုတာ သူကြီးထက်ပိုကောင်း တယ်ဗျ..... အကြောလဲပြေ......အယောင်လဲလျော့.......ပြည်ပုတ်တွေတောင်ထွက်သွားတယ်" တဲ့ ခင်ဗျာ။

****

စာကြွင်း။ မိုးကြီးရေ....... မင်းအကြောင်းဘယ်သူမှမပြောပါနဲ့ဆိုလို့ ငါဘယ်သူမှမပြောဘူးနော်။ အင်တာနက်ထဲကဘဲ ပြောလိုက်တယ်။ ဖတ်တဲ့လူရှိမှ သိမှာပါ။ စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ဟဲဟဲ